

Abstrakt

Norsko v druhé polovině dvacátého století opakovaně usilovalo o vstup do Evropských společenství, později začleněných do nově vzniklé Evropské unie. V obou proběhnutých referendech roku 1972 a 1994 se ovšem jeho občané rozhodli poměrně těsnými výsledky proti vstupu do ES/EU. Oproti tomu jeho skandinávští sousedé, Dánsko roku 1972 a Švédsko roku 1994, se v referendech rozhodli stát členskými zeměmi ES/EU. Bakalářská práce na téma „Norský přístupový proces do ES/EU ve srovnání s Dánskem a se Švédskem“ se zabývá důvody, které způsobily odlišný výsledek referend v Norsku oproti Dánsku a Švédsku. Tyto země sdílí mnoho podobností, proto byl očekáván podobný výsledek referend, k čemuž ovšem nedošlo. Hlavní příčiny spatřuji ve třech hlavních bodech. Prvním bodem jsou bezesporu norská specifika, mezi něž patří silná tradice rybolovu či například zemědělství, které je nutné štědře dotovat státem. Dalším jsou ekonomické důvody, kam patří zejména norské zisky z exportu ropy a zemního plynu. Posledním bodem je neobyčejně silná norská národní hrdost, která je do určité míry dána historickými důvody a souvisí se strachem Norů ze ztráty své suverenity. V norské historii lze vyzkoumat i příčiny odporu mnoha Norů k pojmu „unie“, který v nich dodnes evokuje nesvobodu a útlak. Tato hlediska odlišují zásadně Norsko od jeho skandinávských sousedů. Práce je případovou studií založenou na komparaci přístupových procesů v jednotlivých státech.